

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Conversatione Apostolica - A Curatoribus Animarum piè & fructuosè
instituenda ; Complectens varios & solidos modos juvandi & consolandi
diversorum Statuum Personas afflictas, praecipuè aegras & captivas ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Memb. III. Quomodo Infirmus alios homines alloqui possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49274](#)

Etissimam ejus voluntatem sollicitè indagare, atque per hanc
implere studeatis, sicque digni efficiamini promissam o-
cum in cælis hereditatem accipere, quam vobis & mihi
menter concedere dignetur Pater, & Filius, & Spiritus
Eius. Amen.

MEMBRUM III.

Quomodo Infirmus *alios Homines adstas-
tes alloqui possit.*

I. **P**erdilecti Amici & Fratres in Christo, cum jamjam super
grediar viam, per quam omnes ad alteram vitam
ire oportet, neque sciam, quâ horâ Dominus noster venia-
meréque à gratissima vestra Societate abstracturus sit, illi
mihi cum vestra venia ante abitum meum, animi mei non
sensa, desideriáque explicare.

II. In primis ergo confiteor, me, dum jamjam super
judicio me sistendum eredidi, ideoque vitam & opera mea
curatiùs examinavi, in ijs omnibus nihil reperiisse, nisi vani-
tatem & afflictionem animi, solis illis operibus exceptis,
ad debitum DEO amorem, servitiūmque præstandum duci.
Omnes proinde adhortor, ut commodis ac saluti vestra
lius prospiciatis, & totos vos divino cultui, servitiōque de
no consecretis, ne serò olim errorem vestrum agnoscere
sine spe correctionis deplorare cogamini.

III. Secundò confiteor, me in omnibus meis adver-
bus & præcipue in hac ultima mea necessitate nullum me
solatum, ac robur animi invenisse, quam spem arque
ciam, quam in meritis acerbissimæ Passionis & Mortis
Christi Domini mei collocavi, & patientiam, per quam
ipsi conformare studui. Quapropter & vos adhortor, ut
in fiduciam in his sanctissimis & infinitis meritis collon-
tis, & quidquid DEUS pro vestra salute permiserit, cum
magna patientia, gaudiōque accipiatis, ut in altera vita tan-
copiosius gaudium percipere possitis.

IV. Tertiò confiteor potissimum spem & securitatem
meæ salutis in præsenti statu mihi oriri per exiguum quidem
sed constantem devotionem, quam erga SS. DEI Matrem, S.
Angelum Custodem, & reliquos Patronos hactenus ostendit
per quorum proinde auxilium & intercessionem, sic ut

modo veniam meorum peccatorum, defensionem contra hostes, & felicem ex hac vita transitum me impetraturum confido, ita vos quoque adhortor, ut in cultu horum Patronorum constanter pergeatis, & per hoc tam efficax medium salutem vestram assecurare studeatis.

V. Quartò confiteor, quod hoc tempore nullius rei magis me pœnitentia, quam peccatorum commissorum, & temporis tam male impensi. Atque utinam mihi hoc tempus redimeret liceret, o quam multo fructuofius illud impendere, singulare momenta observare vellem! Vos ergo, Dilecti, damno meo resipiscite, & concessum vobis tam pretiosum & acceptabile tempus fructuofius impendere studeatis.

VI. Non minus quintò confiteor, me tam à vobis, quam ab aliis absentibus Amicis innumera beneficia accepisse, sed propter dolor partum agnoscisse, aut compensasse, omnes proinde, quos unquam offendi, demissè, ut ignoscant, rogo, simulque gratias amplissimas pro acceptis beneficiis persolvo, pollicecorque, me in altera saltem vita DEUM pro ijs deprecaturum, ut tantam illis charitatem ac beneficentiam milleuplo scenore compensare dignetur.

VII. Etsi verò ob hanc meam ingratitudinem indignum me agnoscam ulteriori vestro beneficio, confidens tamen Christianæ vestræ dilectioni, & misericordiæ, etiam atque etiam rogo, ut tria mea desideria & petitiones implere dignemini. Primò, ut, quoniam ego solus sufficiens non sum ad debitas DEO pro acceptis beneficiis gratias persolvendas, vos me in hoc debito solvendo adjuvare, atque adeò meo quoque nomine copiose pro tantis favoribus DEVUM benedicere & laudare studeatis. Secundò, ut eâ sollicitudine ac charitate ultimam meam voluntatem impletatis, & meos relictos Liberos, aliosque Consanguineos foveatis, quo desideratis vestram olim in simili casu voluntatem impleri, & Consanguineos foveri. Tertiò, ut tam in residuo vitæ meæ brevi tempore, quam post mortem meam fideles vos Amicos ostendatis, & cum devotis precibus, tum alijs ijs operibus ita mihi succurratis, ut & vitam meam feliciter claudete, & sine diuturno Purgatorio celeriter ad optatam beatitudinem pervenire valam; ubi & ego vestræ charitatis diligenter memorem me.

futurum, precib[us]que meis, quantum potero, compensa-
rum promitto.

VIII. Valete, Amici dilectissimi, & ita vivite, ut
quando in æternum vivere valeatis. Ita voveo ex anima
Deumque suppliciter obtestor, ut hoc meum votum ad
majorem gloriam, meumque ac vestrum solatium, ac
item copiosè implere dignetur. Per Christum Dominum
strum, cui cum Patre & Spiritu sancto sit sempiternus ha-
& gloria. Amen.

§. XIII.

Quibus medijs uti debeat Operarius ad mori-
bundum animandum, & ad mortem
ritè disponendum.

Cum ad finem vitæ proprius accedere videtur æget, si
omnia curandum est, ut removeantur, qui bonam ipsius
præparationem ad mortem impedit possunt, quales sunt
rumque Liberi, Conjunx, & similes, qui humanos potius
etius, quam spirituales excitant. Postea verò ipse Operarius
totis viribus se convertat ad animandum, protegendum,
adjuvandum moribundum, ut pie & christianè decedatque
in finem Indulgentias, Aquam benedictam, Cereum faciat
Crucifixi effigiem, sanctissima nomina JESUS & MARIA
& pias denique aspirationes potissimum adhibebit, de qua-
rum singulis quid observandum sit, sequentia membra doc-
bunt.

M E M B R U M I.

Quid circa Indulgentias moribundorum
observandum.

INon est hic animus de pluribus indulgentiis, quas
obtinere possunt, sibi differere, sed de ijs duabus
quæ propriæ sunt moribundis, de quibus tria præcipue obde-
vanda sunt ab Operario.

II. Primum est, ut sciat, quinam Indulgentias moribun-
dorum lucrari possint. Pro quo intelligendo sciendum est
duplicis generis indulgentias moribundis soleto concedi
quas, quæ ab alio applicari debent; alias, quæ nulla altera
applicatione indigent, quales esse concessæ consentur, si